

2008

JARA ELDONO DE SAT

SENNACIECA REVUO

maldekstre progresema kaj libere plimultema!

Sennacieca Revuo estas eldono de SAT
67, av. Gambetta. FR - 75020 Paris
Supplément au n° 5/6 (1235/6) de Sennaciulo

Majo estas kutime la monato kiam P.K. decidas pri aperigo de Sennacieca Revuo.

Estas tempo por relegi la tekstojn kiuj kolektiĝis. La labormaniero nun tute malsamas al tiuj de la lastaj jaroj. SAT nun disponas pri la fortoj de plena redakta skipo. La aktivuloj en ĝi, post plena jaro de kunlaboro, trovis sian angulon en kiu ili plej spertas. Ili gustumis la tekstojn kaj pritraktis ilin laŭ enhavo kaj laŭ kvalito. Tiam, dum tempo de ĉerizoj, mi povis komenci enpaĝigadon.

Grandan glason da ruĝa vino el regiono de *Chinon*, mi prenas, kodisko kun muziko de *Mozart* estas metita en aparaton kaj la festo, krei revuon, komenciĝas.

Kun miro mi legas kiel homoj kapablas verki tekstojn, kiom da penoj ili devis fari por prezenti al nia legantaro informojn pri plej diversaj temoj.

Nova glaso da vino necesas, kaj la pianon de *Mozart* mi forprenas kaj anstataŭas ĝin per la voĉo de la plej amata kantistino, *Maria Callas*. '*Mon coeur s'ouvre à ta voix*' ŝi kantas. Teksto iom pli peza bezonas iom da *Wagner* kaj '*Götterdämmerung*' helpas min tra plej peza parto.

Unua provpresado estas sendita al la skipo. Diligente la amikoj elsarkas malglataĵojn.

Kvazaŭ mi prilaboras plej koston diamanton mi korektas indikitajn erarojn. Ĉu mi sukcesas? Ĉu mi ne forgesas akuzativo-N? Ĉu la diamanto fine brilas kiel plej bela stelo, aŭ ĉu eta makuleto restis, kiu malplivalorigas la tuton

Ree kaj ree la tekstoj traflugas la reton. Kiom da peno, kiom da Sizifa laboro devis esti krei Sennacieca-n Revuo-n por miaj kamaradoj en la tempo kiam komputilo kaj interreto estis nur revo?

Proksimiĝas la fino. Botelo de *Chinon* preskaŭ malplenas. *Janis Kelly* kaj *Richard Halton* kantas '*Bei Männern - Welche liebe fülen*'. *Mozart* denove.

Lastaj komoj, lastaj demandosignoj estas metitaj en ĝustajn lokojn kaj tiam *Duke Ellington* ludas sur piano '*Things aint what they used to be*'.

La botelo malplenas, horloĝo indikas horon kiam plej multaj homoj kuŝas jam en lito.

Sekvas nun semajnoj de streso. Ĉu niaj legantoj kontentos pri nia laboro. Espero pomadas la animon.

Jakvo

Frontopaĝo: foto de sonrezista ĉambro; Suzy De Wilde

paĝo 3: Trojo senvualigas la ŝtrumpon; Petro Levi

paĝo4: Spontanaj Diroj; kolektis Cezar & Donjo

paĝo5: Lastaj lotusfloroj; tradukis Donjo & Cezar

paĝo 10: Kiam la Vaska naciismo ne estis konsiderata progresema; Toño del Barrio

paĝo 15: Pri faŝismo; Jakvo

paĝo 21: En la interno de la citadelo ĉio estas permesata; tradukis Donjo & Cezar

paĝo 23: Esperanto kaj scienco; Dro prof. Miodrag Stojanovic

paĝo 25: Svalbard : Tutmonda Arkta SemKripto; Robin Beto

paĝo 28: B. Traven : La ĉaro; Enkondukoj de Cezar kaj B. Traven

paĝo 31: Gento Vooruit; Jakvo

paĝo 34: Konscienco; Jomoloso

paĝo 35: La pordo; Etel Zavadlav

paĝo 36: Estu lumo; Etel Zavadlav

Paĝo 37: Ne faru tion; Etel Zavadlav

paĝo 38: Skizo pri la parencec-rilatoj inter animaloj; Vinko Markovo.

paĝo 44: Dialogo kun amo; Jomoloso

Kunlaboras en redakta skipo de Sennacieca Revuo - Kreŝimir Barkoviĉ, Toño del Barrio, Robin Beto, Jomo Ipfelkofer, Djémil Kessous, Petro Levi, Vinko Markovo, Vito Markovo, Gary Mickle, José Maria Salguero, Serge Sire, Hans- Georg Kaiser, Etel Zavadlav. Jakvo enpaĝiĝis kaj respondecas pri aspekto de la tuta revuo.

Sennacieca Revuo estas oficiala organo de SAT. Asocia sidejo de S.A.T.; 67 av. Gambetta, FR - 75020 Paris. tel: +33.9.50.71.01.97, @: satesperanto@free.fr . Por Sennacieca revuo @ jakvo@mac.com <http://www.satesperanto.org>.

Imprimé par: Troisa, 4 rue Théodule Ribot, FR - 75017.

Directeur de la publication: Jacques Bannier

TROJO SENVUALIGAS LA ŜTRUMPON

La urbo, iama [franca] ĉefurbo de la maŝ- kaj fadenindustrioj, hodiaŭ estas ruinigita. Orepora retrospektivo

viro ĝis la XVIII-a jarcento iĝas poste virina objekto kaj ĝi akompanas la malrapidan sed certan liberigon de la virino. La teksindustrio fasonas la modon.

Dank' al la novaj maŝinoj, ankaŭ dank'al la ekuzo de novaj materioj (ĵerzo, artefarita silko kaj en 1938 la nilona revolucio), Trojo, urbo de subvesta industrio, kiu koncentras sur

la troja subvestindustrio estas finita? "Tiu ekspozicio enskribiĝas en ĝenerala celado, iniciatita de la urbo jam de deko da jaroj", precizigas la responduloj de "Ĉe la haŭto", por valorigi la industrian, artan kaj arkitekturan heredaĵon. Certe, la teksindustrio ne komplete malaperis, kaj la malmultaj postrestantoj post la ĉina aŭ hinda ondo ludas la karton de la scienca esploro, samtempe observante la reorientiĝon de la urbo al aliaj aktivaĵoj. La novaj industrioj instaligatas en la iamaj teksfabrikoj transformitaj en entreprenajn apartamentojn kaj hotelojn. Estis 30.000 tekssalajruloj en la 1950-aj jaroj. Da ili hodiaŭ restas apenaŭ 6.000. Lacoste (Iakost), emblema marko, ankoraŭ vicproduktigas kelkajn modelojn en ĉi tiu urbo.

okazas en la Modernarta muzeo, kun pli ol 250 verkoj elvokantaj tiun ŝikan subveston.

Troyes (trua, Trojo), [franca] ĉefurbo de la maŝindustrio, organizas en la Modernarta muzeo belegan ekspozicion pri la ŝtrumpo. "A fleur de peau" ("Ĉe la haŭto") estas pretendata la unua retrospektivo pri la ŝtrumpo kun pli ol 250 eroj, el kiuj la plimulto havas daton en la fino de la XIX-a aŭ en la XX-a jarcento, pentraĵoj (Degas, Toulouse-Lautrec, Van Dongen, Picasso, Sonia Delaunay...)(1), desegnoj, fotoj, afiŝoj kaj pluraj originalaj eroj datitaj ekde la 1900-aj jaroj ĝis la nuna epoko (Chantal Thomas, ŝantal tomas). Krom la pruntoj el la muzeoj de Francio (Precipe Orsay, orse, (2)), la ekspoziciataj verkoj devenas el la donacfonduso de Pierre kaj Maryse Lévy (3), paro da trojaj industriistoj kaj mecenatoj. Pierre Lévy estis prezidanto-ĝenerala direktoro de la entreprenado Devanlay, unu el la elstaraj entreprenoj de la loka teksindustrio. La nuntempa historio de la ŝtrumpo rakontata en la Modernarta muzeo ekbanas la vizitanton en la fontojn de la pentrarto de la fino de la XIX-a jarcento. Historio de la arto, socia historio. La ŝtrumpo rezervita al la

unu sama loko la tutan produktoĉenon "de la fadeno ĝis la finprodukto", iĝas la ĉefurbo de la maŝindustrio. La plej grandaj markoj naskiĝas tie: Exciting, Dimanche kiu iĝos Dim, DD, Vitos. En la sektoro de la vesto, la ĉefurbo de la departemento Aube (ob) estas la lulilo de Lacoste kaj de la vestoj por infanoj Babygro, Petit Bateau, Absorba, ktp.

Kiam industrio eniras en muzeon, tio signifas, ke ĝi riskas malaperi. Kiel artistoj agnoskitaj "post mortem"(4). La urbo Boulogne (bulonj) faris la saman operacion valorigante sian industrian teritorion, Billancourt (bijankur), kiam Renault (reno) forlasis insulon Séguin (segen). De tiam, strange, la urbo Boulogne (bulonj) retrovis sian originan nomon, Boulogne-Billancourt (bulonjbijankur). La celotie estas valorigi terenojn kaj, koincide, la unua projekto de instalado sur la teroj de Renault (reno) estis tiu (abortinta) de nuntempa muzeo. Ĉu la historio pri

